

פחד דוד

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורנו ורבנו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בן הצדיק המלוו"ן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוו"ן רבי חיים פינטו זיע"א

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות
6:36 | 6:51 | 6:43 | 6:53

מוצאי שבת
7:48 | 7:50 | 7:51 | 7:50

רבינו תם
8:28 | 8:25 | 8:27 | 8:27

משכיל לדוד

התורה כשמירה והגנה מפני תחלואי היצר

נחשוב את כל העצים שבעולם ונעשה מהם קולמוסים, כל התורה שתיכתב באמצעות אותו דיו ואותם קולמוסים, הרי הם כטיפה מן הים מול גודל תורתו של רבי יוחנן בן זכאי. ללמדנו עד כמה גדול ורחב מוחו של האדם, המסוגל להכיל אוצרות ומכמני תורה עד אין קץ וגבול, ובאותה מידה מוחו עלול ויכול להכיל דברי טומאה ובלע בהיקף גדול ונרחב רחמנא ליצילן.

משום הכוח העצום הטמון בגוף האדם ובמחשבתו, לכך צייתה עליו התורה להציב על גופו שופטים ושומרים שישמרו ויגנו עליו מפני העבירה. והוא שאמרה התורה 'שופטים ושוטרים תתן לך בכל שערך', כאשר ההדגשה היא על המילה 'לך' - ללמד שכל אחד מישראל צריך להציב שמירה על גופו אשר תשמור ותגן בעדו מפני היצר הרע.

ובביאור כוונת הכתוב 'בכל שערך' נראה לומר שאלו הם איברי הגוף שהינם בבחינת שער לעולם החיצון, אשר על ידם האדם מתקשר עם הסובבים אותו וסופג את ידיעותיו ומחשבותיו. בכלל זה הם העיניים, האוזניים, והפה, אשר לעיתים יכולים לשמש כסרסורי עבירה, כמו שאמרו חז"ל העין רואה הלב חומד והמעשים גומרים (עי' רש"י במדבר טו, לט). וכן כתוב (במדבר טו, לט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם", מלמד שהעין הינה שליח לדבר עבירה, שמתוך שאדם רואה דברים אסורים, ליבו נוקפו לדבר עבירה.

לכן צייתה התורה על האדם להציב שמירה והגנה על איברי גופו, ויעצום את עיניו ויאטום אוזניו ומראיתו ושמיעת מראות ודיבורים אסורים, וכן ישים מחסום לפיו לבל יוציא ממנו דברי שקר ולשון הרע. ומי זו המעניקה כוח ויכולת לאדם לשלוט על איברי גופו, זוהי התורה הקדושה אשר מהווה מחסום ותריס מפני תחלואי היצר הרע (עי' קידושין ל, ב).

לעיתים מתגנבות לראשו של האדם מחשבות רעות אשר עלולות להביאו לידי דבר עבירה, ואמנם מלכתחילה על האדם למנוע מעצמו את הניסיונות בזה שישמור ויגן על עצמו לבל ייחשף למראות אסורות אשר עלולות להביאו לידי עבירה, אך אם כבר נפל ונכשל במראה אסור, עליו להציב על עצמו שופטים ושוטרים בדמות התורה הקדושה ומצוותיה, אשר העיסוק בהן שומר ומונע מן האדם להתעסק בדבר עבירה. והוא שאמרו חז"ל (עי' כתובות נט, ב) שהבטלה מביאה לידי שעמום, והשעמום מביא לידי חטא. משמע שבכדי למנוע עצמו מלהגיע לדבר עבירה, עליו להציב לעצמו שופטים ושוטרים - אלו הם דברי התורה הקדושה, אשר יש בכוח העיסוק בהם למנוע מן האדם לעסוק בדברי הבל ושטות.

ונראה לתת רמז בדבר מן האמור 'שופטים ושוטרים תתן לך', 'תתן' הוא לשון מתנה, וגם התורה נקראת מתנה (עי' עירובין נד, א) ולכן נוהגים אנו לקרוא לחג השבועות [שבו ניתנה תורה] בשם 'חג מתן תורה' - לשון מתנה, ללמד שהתורה היא מתנה יקרת ערך שהיתה מצויה בבית גנזיו של הקב"ה (עי' שבת פח, ב) ואותה בחר להעניק לבניו עם סגולה. נמצא אם כן שבדברי התורה הקדושה הם בבחינת השופטים והשוטרים אותם צייתה התורה להציב בכל עיר ועיר, כלומר על כל אדם ואדם שהינו בבחינת עיר.

"שופטים ושטרים תתן לך בכל שערך אשר ה' א-להיך נותן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק" (דברים טז, יח)

התורה הקדושה מצווה על עם ישראל להציב שופטים ושוטרים בכל שרי הערים, על מנת שהשופטים ישפטו משפט צדק, והשוטרים יעניקו שמירה והגנה לעיר, ויקפידו על ביצוע פסק הדין של השופטים, וזאת כדי שהעיר תוכל להתקיים באופן מסודר.

ולכאורה קשה, הרי ברור לכל בר דעת שעל מנת שהעיר תוכל להתנהל בצורה מסודרת ומתוקנת, יש להציב בה שופטים אשר ישפטו את משפט העם וידאגו לאורח חיים תקין ומסודר, וכן שומרים אשר יגנו על חיי התושבים. ומדוע התורה ציוותה על עניין כה פשוט ובסיסי זה, בזמן שהשכל הישר וההיגיון הצרוך מצד עצמם מורזים את אנשי העיר למנות עליהם שופטים ושוטרים, אף מבלי שיהא צורך להכתיב להם זאת.

ואכן, בכל עיר מתוקנת על פני תבל, ישנה מערכת משפט מסודרת אשר תפקידה לערוך בורות בקרב יושבי העיר ולפסוק את דיניה, כמו כן בכל עיר מעמידים שוטרים אשר מופקדים על שמירת חיי התושבים בכדי שיוכלו לחיות בעיר בהשקט בשלום ובשלווה. וזכר אני שבכפרים מסוימים במדינת מרוקו התגוררו לעיתים כעשרים משפחות בלבד, ולמרות המספר המועט של התושבים, הם מינו לעצמם אנשים שיהיו ממונים על שמירת הסדר והחוק בכפר, בכל מקום היתה מערכת חוקים מסודרת הנאכפת על ידי האחראים לכך, וכן אנשי שמירה המוצבים בפתחי הכפר ובודקים את הבאים בשערי.

ונראה לבאר, פסוק זה מדבר לכל אדם ואדם מישראל שהוא בבחינת עיר שלימה, כפי ששלמה המלך החכם מכל אדם דימה את גופו ומוחו של האדם לעיר גדולה. ואם נעמיק חקר ונתבונן, נראה שגוף האדם מבחינה פיזית מורכב ממיליוני חלקיקים ופריטים הפועלים יחדיו בהרמוניה נפלאה, כעיר גדולה המורכבת מאלפי מרכיבים היוצרים יחדיו עיר שלימה הפועלת ומתפקדת. ולמרות שכבר אלפי שנים עמלים טובי החוקרים לחקור את סוד חקרי גוף האדם, עדיין לא הגיעו המה לסיים חקירתם, ובכל מחקר ומחקר מגלים הם עוד סודות ותגליות על פלאי גוף האדם. וכמו שהחלק הגשמי שבגוף האדם מעורר התפעלות עד אין סוף, כך גם החלק הרוחני שבאדם עמוק מיני ים, עד שבכוח מוח אנושי אחד להכיל אין סוף פרטים ועובדות, וליצור ניתוחים והיקשים שונים, אשר שום מכונה שבעולם, ולו המשוכללת ביותר, אינה יכולה לחקות ולהידימות לו.

בזמן שאדם נם את שנתו, הוא משוטט בין מחוזות שונים, רגע אחד הוא נמצא בארץ הקודש, וברגע השני הוא כבר נלקח למחוזות אחרים ומפליג בדמיונו הלאה. וכשם שבעיר גדולה רחבת ידיים ניתן לטייל ולהסתובב, כך גם מוחו של האדם לוקחו למחוזות שונים, בין למחוזות טובים ומועילים ובין למחוזות רעים ומסוכנים.

הגמרא אומרת (סוכה כח, א) שרבי יוחנן בן זכאי היה הקטן מבין תלמידיו של הלל הזקן, וממנו הוא למד את תורתו וספג את קדושתו. ועם כל זאת אומרים חז"ל (מסכת סופרים טז, ח) שאם ניקח את כל המים שבעולם ונעשה מהם דיו, ואם

הילולא דצדיקיא

ד - רבי מאיר שמחה הכהן
מח"ס 'אור שמח'

ה - כ"ק אדמו"ר רבי משה
אהרן פינטו זיע"א

ו - רבי יום טוב ליפמן העלר
בעל ה'תוספות יום טוב'

ז - רבי אליהו חיים

ט - רבי צדוק הכהן
מלוברין

י - רבי פנחס שפירא
מקוריץ

המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל
ישלח הודעה: p@hpinto.org.il

במסילה נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר
הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

דברי חכמים

פרפראות לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

"על פי התורה אשר יורוך...תעשה לא תסור מן

הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" (דברים יז, יא)

עד כמה אנו מצווים לשמוע בקול חכמי ישראל ולקבל את דעתם והכרעתם כאמת מוחלטת שאין להרהר ולערער אחריה כלום, מובא ב'ספרי' 'אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין. וכל שכן כשאומר לך על ימין ימין ועל שמאל שמאל'. והרחיב את הדברים בספר 'החינוך' (מצוה תצו) 'ובכל דור ודור גם כן שנשמע אל החכמים הנמצאים שקיבלו דבריהם (של החכמים הקדמונים) ושתו מים מספריהם, ויגעו כמה יגיעות בימים ובלילות להבין עומק מליהם ופליאות דעותיהם. ועם ההסכמה הזאת, נכון אל דרך האמת בידיעת התורה. וזולת זה, אם נתפתה אחר מחשבותינו ועניות דעתינו - לא נצלח

הגדר של 'אמונת חכמים' הוא כזה שמאמין וסומך לגמרי על הוראת החכם, אף כי מצד שכלו והגיגונו סובר אחרת. מעלת האמונה, כותב בעל 'ילקוט מעם לועז', גדולה מאד יותר מהידיעה על פי חקירה, שהיודע עפ"י חקירה, הרי עלול לחזור בו ואילו המאמין בלב שלם ובעניינים עצומות אמונתו תקועה בלבו. ומן הטעם הזה נהגו האמהות בישראל לחנך את ילדיהם בבוקר בעומדם ממיטתם, לרחוץ ידיהם ומכינות ביד השמאלית לחם, וביד הימנית תופסות את ידו הימנית, ואומרות לו סגור עיניך ושים ידך עליהם ואמרו "תורה ציוה לנו משה"..." ואח"כ תאכל הלחם הזה אשר בידי השמאלית. ואח"כ אומרת האם איתו "שמע ישראל". ומנהג ישראל תורה שלימה היא, שהאם מלמדת את בנה להאמין בעניינים סגורות, ללמדו שעיקר האמונה אינה עפ"י חקירה אלא על פי מסורת אבותינו, ושום טענות לא יזיזו אותו מאמונתו ולא ירצה לשמוע.

סיפר הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א: א: היתה פעם אשה עגונה שבעלה נעלם ולא ידעה אם הוא חי או שמה השתמד ח"ו. באה האשה לפני הגאון רבי יוסף דב סולובייצ'יק זצ"ל שאמר לה: "מה אוכל לעזור לך"...

אמרה לו האשה: רבי, רק תאמר לי אם הוא חי. ענה לה "הוא חי"! שוב שאלה: "רק תאמר לי אם הוא התשמד". השיב: "לא". ושוב שאלה: "רק תאמר לי אם יחזור". ענה לה: "הוא יחזור"!

לאחר זמן מועט, אכן חזר הבעל בריא ושלם, התפעלו מקורבי הגרי"ד סולובייצ'יק מגודל ה'מופת' שעשה כאן. אמר להם בעל ה'בית הלוי' בענותנותו: אין בזה שום מופת כלל! שכן מה שאמרתי שהוא חי הוא משום שכל אדם הוא בחזקת חיים כל עוד לא הוכח אחרת. ומה שאמרתי שלא השתמד הוא משום שלכל אדם יש חזקת כשרות.

ומה שאמרתי שישוב, משום שאם הוא חי ובחזקת כשרות מדוע שלא יחזור?!

ותצילנו מכף כל אויב בדרך

מעשה זה שארע עימי לא סיפרתי עד כה בציבור, אלא רק לכמה ידידים. אולם כיון שהרגשתי בו השגחה פרטית ממש - הריני מפרסם אותו ברבים, במטרה לגרום לקידוש שם ה' בעולם.

סיפור המעשה ארע כאשר השתוללה בארץ הקודש אינתיפאדת הערבים וסכנה גדולה הייתה לצאת לרחוב, בפרט בשעות הלילה ובמיוחד ב"שטחים", שהם אותם יישובים יהודיים הסמוכים לגבולות הארץ, הגובלים עם יישובים לא יהודיים.

באותו יום שהיתי בירושלים עם בתי שרה תחי', שהייתה ילדה קטנה כבת שלוש וחצי שנים. במשך היום ביקרנו בבתיהם של צדיקים וגדולי הדור, וכמו כן ביקרנו אצל מספר ידידים, ולקראת הערב נסענו להתפלל בכותל המערבי.

לאחר התפילה בכותל כבר החשיך היום, ואני ביקשתי להגיע לאשדוד במונית שירות. כיון שהבחנתי במונית פנויה שעמדה בסמוך לכותל - ניגשתי אליה, אולם לא ידעתי שבתחנת המוניות אליה המונית שייכת מועסקים גם נהגים שאינם יהודים.

נכנסתי עם בתי למונית, ומיד בהיכנסי חשתי כי הנהג מביט בי בפנים של רוצח. גם שמו שהיה רשום על דופן המונית העיד עליו שאינו יהודי.

פחד גדול נכנס בלבי ולא ידעתי כלל מה לעשות. המונית הסגורה החלה בנסיעתה ולא הייתה לי כל אפשרות לרדת ממנה. התחלתי להתפלל בחוזקה לקב"ה שייתן לי עצה מה לעשות, אולם המונית כבר עלתה על כביש האוטוסטאדה המהיר

ירושלים - תל אביב.
חושך אפילה שרר מכל עבר, ואנו היינו הנוסעים היחידים בכביש באותה שעה. לפתע, ללא כל הסבר, עצר נהג המונית את הרכב בצד הדרך.

פחד איום אחז בלבי ובמוחי התרוצצו המחשבות - מה אפשר לעשות כעת? האם לקרוא "שמע ישראל"? או אולי לפעול באופן אחר? גופו המגודל של הנהג לא השאיר לי ספקות בעניין ונראה היה שלא שייך לנסות להילחם בו.

תוך כדי כך הנהג יצא מהמונית וניגש לפתוח את תא המטען, מקום אכסון המזוודות. נשארתי עם בתי בתוך הרכב כשאני רועד מפחד וחשבתי לעצמי שאין לי כלל לאן ללכת בשעת לילה זו, באמצע הכביש המהיר עם ילדה קטנה. על כן נשאתי שוב את עיני לשמים וביקשתי מהקב"ה שיעשה עימוני ניסים ונפלאות, ואמרתי: **"הגעתי לכאן לחונן את עפר ארץ הקודש ולהתפלל במקומות הקדושים. יש לי אישה וילדים בביתי, אנא רחם עלינו והצל אותנו ממלחעות הרשע"**.

בעודי מתפלל סגר הנהג את דלת תא המטען, נכנס למכונית והמשיך בנסיעה לאשדוד מבלי להסביר דבר.

בחסדי ה' הגענו לבסוף למחוז חפצנו בריאים ושלמים.

מדוע עצר הנהג? מה עשה בתא המטען? מה חיפש שם? איני יודע. אולי רצה להוציא סכין או גרזן, ואם כך, מדוע התחרט לבסוף ולא עשה לנו מאומה? - לאלוקים פתרונים.

על נס הצלה זה אני שב ומודה לקב"ה, שהציל אותנו מכף כל אויב ואורב בדרך, ומכל מיני פורענויות המתרגשות ובאות לעולם, ועל שהגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשלום.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע:

"אנכי אנכי הוא מנחמכם" (ישעיה נא)

הקשר לשבת: הפטרה זו היא אחת משבע שבתות של נחמה שמפטירין החל משבת שאחרי תשעה באב.

נצור לשונך

תולה ארץ על בלימה

זוכין לחיי העולם הבא

אם האב מזהיר תמיד את בניו ומרגילם בזה מנערום, שלא לדבר לשון הרע (וכן שלא לקלל ושלא לכזב) על שום בר ישראל, ממילא יהיה דבר זה נטוע בנפשם מצד ההרגל, והיה קל להם אחר כך לגדור את עצמם לגמרי במדה הקדושה ההיא, והיו זוכין עבור זה לחיי העולם הבא ולכל טוב בעולם הזה.

זכר צדיק לברכה

יריעה מיוחדת לרגל יומא דהילולא של אדמו"ר רבי משה אהרון פינטו זיע"א
דברים ששמענו מבנו מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לרגל יומא דהילולא של כ"ק אדמו"ר בנם של קדושים וטהורים המלומד בניסים, הגה"צ רבי משה אהרון פינטו זיע"א, דלינו ממשאו של בנו מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א דברי חיזוק שנשא ביומא דהילולא.

נמצאים אנו בה' אלול יומא דהילולא של אבינו אדוננו רבי משה אהרון פינטו זצוק"ל. אמרו חכמינו ז"ל (במס' חולין ז, ב) גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, כי הנה עד היום אנו מספרים במעשיו ובנפלאותיו אשר עשה הן בימי חיותו והן לאחר פטירתו ודרך חייו והנהגותיו הקדושות הם נר לרגלינו ובדרכו דרך התורה משתדלים אנו לצעוד כי היתה לו דרך סלולה בעבודת ה' יתברך, ועל כך נדבר מעט.

נהוג לחשוב כי גדלותו של הצדיק נמדדת ע"י האותות והמופתים אשר עשה, אך צריך לתת את הדעת גם לדרך הנהגתו הקדושה כיצד עבד את הקב"ה בתמימות ובאמונה ומסר נפשו לקיים מצוותיו. וזוהי עיקר גדלותו של הצדיק, וכשהקב"ה רואה את מסירותו ונכונותו לעשות רצונו בלבב שלם, אז הוא משלם לו שכר מידה כנגד מידה ועושה את רצונו בצדיק בבחינת "רצון יראיו יעשה" (תהילים קמה, יט) כי מתי צדיק גוזר והקב"ה מקיים, רק לאחר שכל מה שהקב"ה גוזר בתורתו - הצדיק מקיים. וזהו שבחם של צדיקים שכל חייהם היו כמקשה אחת קודש לעבודת ה' ברוך הוא.

חכמינו ז"ל (במס' בבא מציעא פה, ב) מספרים על דרך קדושתו והנהגתו של רבי חייא כיצד השתדל שלא תשתכח תורה מישאל על ידי שצד צבאים והכין מהם יריעות וכתב עליהם חמשת חומשי תורה והלך מכפר לכפר ומעיר לעיר והרביץ תורה בנערי ישראל. ועל כך אמר רבינו הקדוש "כמה גדולים מעשי חייא". על אף שרבי חייא היה בעל מופתים עצום וזכה להיות בבחינת צדיק גוזר והקב"ה מקיים. כמובא בגמרא (במס' בבא מציעא פה:): שעמד לפני הקב"ה הוא ושני בניו יהודה וחזקיה וכשאמרו "משיב הרוח" - נשבה רוח חזקה מאוד, וכשאמרו "מוריד הגשם" - גשם זלעפות ניתך ארצה.

ובפמלייא של מעלה חששו שמא יאמרו עתה מחייה המתים ויבוא המשיח עוד קודם זמנו. מיד בא אליהם אליהו הנביא בדמות דוב של אש כדי להפריע להם מתפילתם. הרי לנו שהיה גדול מאוד במופתים ובכל זאת ראו חכמינו ז"ל לפרסם ולשבח את דרך הנהגתו וצדקותו והקרבתו למען התורה, מפני שזוהי עיקר גדלותו של הצדיק.

וכך עבד אדוננו אבינו זצוק"ל את הקב"ה, במסירות נפש גדולה. הוא הדיר שינה מעיניו למען התורה ועמל בה בכל כוחו. זהירותו בשמירת העיניים ובשמירת הלשון הייתה לשם דבר. אבא ע"ה לא יצא מפתח ביתו במשך ארבעים שנה. כל חייו היו קודש לתורה ולתפילה, תמיד קיבל באהבה את ייסוריו. מעולם לא התרעם על מידותיו של הקב"ה על אף העוני והמחסור שהיו מנת חלקו, בזמנים הקשים כשהתחתן לפעמים סיפרה לנו אמא שתבדלחט"א לא היה פת לחם בבית ובני הבית ישנו מתוך רעב. דרכו בקודש הייתה להסתפק במועט כרבי חנינא בן דוסא שהיה די לו בקב חרובים מערב שבת לערב שבת. אולם לאחרים היה מברך בלב רחב ובנפש חפצה שיזכו לעושר ויהיו מבורכים בנכסים וממון.

זכורני בקטנותי היה אבא ז"ל קונה לכבוד שבת בקבוק קטן של קולה וממנו היה מחלק לנו במשורה לכל אחד מעט מן המעט והיה אומר 'זה לכבוד שבת', אולם בימות החול מעולם לא עלה על השולחן משקה כלשהו מלבד מים. פעם אחת זכורני שמאן דהוא הביא לו במתנה בקבוק ויסקי קטן, היה טועם ממנו מעט אך ורק ביום השבת והיה אומר - היות ובקבוק זה אינו עולה על כל שולחן מחמת יוקרתו, אם כבר זכיתי בו אכבד בו את השבת.

יום ההילולא חל בפרשת שופטים והפסוק אומר (דברים טז, יח) "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך" וכתב המהר"ח"ו זצוק"ל שחובת האדם ליתן על שערו ועל פתחי גופו שופטים ושוטרים לבל תכנס טומאה בתוכם שישמור פתחי פיו מחטוא בלשונו ומאכילת דבר איסור וישמור את פתחי אוזניו משמיעת לשון הרע ורכילות

וישמור פתחי עיניו מראות ברע. וכך נהג אבא ע"ה על כל צעד מדרכי חייו הציב שופטים ושוטרים, זהירותו בדקדוק ההלכה הייתה לאין ערוך, צניעות הלבוש היו בראש מעייניו, מעולם לא ראיתי שהפשיל את שרוליו חולצתו, כל מילה ומילה היה שוקל בפלס וחושב - הכדאי להוציא מן הפה אם לאו. וכשראה אותנו ממלאים פינו שחוק או משוחחים בדברי ליצנות היה מתמלא זעם וכעס לאמור, מדוע לבזבז את הזמן היקר לריק, כך היה לנו אבא ז"ל לשופט ושוטר ומדריך אותנו בעבודת ה'.

וכשהגתי לגיל עשר שנים ועודני צעיר ורך בשנים החליט אבא לשלוח אותי לצרפת כדי ללמוד אצל רבנו זצ"ל וקיים בי את מאמר התנא "הוי גולה למקום תורה" ובאמת שהיה קשה לי הדבר מאוד ובקשתי בחשאי מאמא שתחי' שתשפיע על אבא זצ"ל לוותר על הרעיון לשלוח אותי למרחקים. אולם אבא בשלו כי צריך מסירות לתורה. ופעם אף שאלתי אותו - מדוע להתאכזר עלי?! אולם אבא בענוות חן ענה לי: עוד ימים יגידו האם הייתה זו אכזריות או רחמנות...

ואכן כשמתבונן אני לאחור, אני מודה לו על ה'אכזריות' הטובה שגילה כלפי שאם לא כן כיום הייתי לכל היותר איזה סוחר שהוא או בעל מלאכה כל שהיא, אך לא הייתי זוכה להיות מזכה הרבים ומקים עולה של תורה וברוך ה' שזיכני הקב"ה לכך. וכל זאת ראה אבא ז"ל ברוח קודשו ולכן משך אותי לעולמה של תורה.

ועניין גדול וחשוב יש בסיפורים אלו כדי שנכיר ונדע את מסלול חייו שכל עיתותיו היו אך ורק למטרה אחת - לעשות רצון אבינו שבשמים. לכן הקב"ה השיב לו אהבה ומילא את רצונו וחפצו.

יהי רצון שזכותו תעמוד לנו ולכל ישראל להיושע בכל הישועות. אמן ואמן.

כי תקדמנו ברכות טוב
תשית לראשו עטרת פז

מלב הומה ונרגש, נשגר את מיטב איחולינו וברכותינו,
להאי גברא רבה ויקירא, צנא מלא ספרא, איש האשכולות,
אשר ידיו רב לו בכל מקצועות התורה,
לשונו עט סופר מהיר במלאכתו,
המאלפנו בינה ומאיר עינינו בתורתו ובאוצר ידיעותיו,
ראש וראשון לכל דבר שבקדושה,
אשר שם לילות כימים בתורה ובעבודה,
אהוב למקום ונוח לבריות, איש חי רב פעלים הדבוק ביוצרו,
אשר לבבו רגיש לזולת ומסייע לכל נזקק במסירות נפש ללא לאות
ובכל עת בלב רחב ובנפש חפצה בברכה ובתפילה,
מביא את השמחה בלב הבאים להסתופף בצילו
ומוציאם מאפילה לאורה.

עטרת ראשנו הרב הגאון בנש"ק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דור ודור,
ולנוות ביתו הרבנית שתחי' לאורך ימים ושנים

לרגל השמחה השרויה במעונם
בנשואי בתם הכלה המהוללה מושלמת בכל מידה נכונה
מרת ג'ולי ממח מרים יהודית תחי'
עם החתן המופלג והמפואר, מוכתר בכל מעלה,
רבי יהונתן תשובה שיחי' לאורך ימים ושנים,

ה' הטוב האוהב את הדבקים בדרכיו,
ישפיע ממעונו עליו ועל משפחתו שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו,
וישיב לו כגמולו הטוב מידה כנגד מידה,
וכאשר מביא את אור שמחת החיים לאלפים,
כן תהיה השמחה שרויה תמיד במעונו,
שיזכה להגדיל ולהרחיב גבולות התורה היראה והחסד כהנה וכהנה
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא,
וירוח רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו,
שהזיווג יעלה יפה לתפארת המשפחות הכבודות,
ויזכה להמשיך להשקותנו מיינה של תורה מתוך הרחבת הדעת וכל טוב.
יהא הבניין שנבנה, בית של תורה וגדולה לתפארת המשפחות,
בית של השראת השכינה לדורי דורות,
ויזכו עם כל ישראל בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

ביקרא דאוריתא